

3. Klager over statsadvokaternes afgørelser af politiklagenævnsager

Nævnet kan i medfør af retsplejelovens § 1021 f påklage statsadvokatens afgørelser til Rigsadvokaten. Det fremgår af forarbejderne, at baggrunden herfor er, at nævnets virksomhed skal medvirke til at sikre, at befolkningen har tillid til, at sagerne i enhver henseende behandles sagligt og korrekt. Der må ikke kunne opstå mistanke om, at man holder hånden over politipersonale, der har begået et strafbart eller kritisabelt forhold.

Det er nævnet som sådant – ikke det enkelte medlem – der har klageadgang. Det vil sige, at en klage fra nævnet forudsætter, at mindst to af nævnets tre medlemmer ønsker at klage.

Da parterne selv har mulighed for at påklage afgørelsen, forudsættes det i forarbejderne til loven, at nævnets beføjelse til at klage opfattes som en form for ekstra garanti, der kun undtagelsesvis bringes i anvendelse, f.eks. hvis en sag er af principiel interesse.

Fordelingen af indkomne klagesager hos Rigsadvokaten i perioden 1998 til 2002 fremgår af beretningen for 2002, side 295, tabel 12. Det fremgår her, hvem der har påklaget afgørelserne truffet af de regionale statsadvokater, herunder om sagen er påklaget af polititjenestemanden, borgeren eller nævnet, ligesom det anføres hvor stor en del af statsadvokaternes afgørelser der påklages. »Klageprocenten« var i 2002 17 %. Det kan supplerende oplyses, at den foreløbige opgørelse for 2003 viser, at nævnene har påklaget tre afgørelser sidste år.

Det fremgår ikke af statsadvokaternes indberetninger til mig, i hvilket omfang nævnene har været enige henholdsvis uenige i statsadvokatens forslag til afgørelse, ligesom omfanget af eventuelle dissenser af enkelte nævnsmedlemmer heller ikke fremgår. Nævnene har heller ikke i de selvstændige delberetninger, som nævnene efter § 14 i bekendtgørelsen om forretningsorden for politiklagenævn, skal udarbejde, anført statistiske oplysninger herom.

Behandlingen af klager over statsadvokaternes afgørelser er beskrevet i beretningen for 2002, side 60-66. Det fremgår bl.a. heraf, at klageadgangen til Rigsadvokaten indebærer en helt ny realitetsbehandling af sagen, herunder bevisbedømmelsen, retsspørgsmål og skønsspørgsmål. Der er i beretningen angivet eksempler på sager, hvor jeg er kommet til et andet resultat end statsadvokaten og sager, hvor jeg har indhentet nye oplysninger til brug for afgørelsen af

klagesagen eller har anmodet statsadvokaten om at genoptage klagesagen.

Der kan i øvrigt vedrørende min behandling af klagesagerne henvises til beretningen for 2001, side 53 ff., beretningen for 2000, side 47 ff., beretningen for 1999, side 46 ff., beretningen for 1998, side 51 ff. samt beretningen for 1997, side 47 ff., der indeholder en særskilt beskrivelse af de sager, som nævnene har påklaget til mig.

Der er ikke udarbejdet en statistik over sager, hvor statsadvokatens afgørelse tiltrædes, ændres eller der sker genoptagelse af sagen.«

Spm. nr. S 2962

Til socialministeren (23/3 04) af:

Line Barfod (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at kommunerne er forpligtet til at give modtagere af førtidspension konkret vejledning i, hvilken erhvervsvej de har tilbage, og hvordan de kan udnytte denne, og vil ministeren indskærpe denne pligt over for Nørager Kommune?«

Begrundelse

Spørgeren har fået en henvendelse fra en borger fra Nørager Kommune, som flere gange af kommunen er blevet nægtet svar på, hvilken erhvervsvej kommunen vurderer, at han har tilbage, og hvordan denne restevne kan udnyttes. Spørgeren mener, at dette er urimeligt, og opfordrer derfor ministeren til at indskærpe kommunens forpligtelser i denne sag over for Nørager Kommune.

Svar (6/4 04)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Hvis borgeren efter en afgørelse om tilkendelse af førtidspension henvender sig til kommunen med henblik på hjælp til udnyttelse af rester- erhvervsvennen/restartbejdsejnen, så følger det af reglerne i forvaltningslovens § 7 og retssikkerhedslovens § 5, at kommunen skal vejlede borgeren, og er forpligtet til at foretage en samlet vurdering af alle former for hjælp, herunder rådgivning og vejledning både efter den sociale lovgivning og efter anden lovgivning.